

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης

837/1996

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τον Πρωτοδίκη Ανδρέα Παπαδημητρίου τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Σωτηρία Καλογεροπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6-11-1995 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος Γεωργίου Α.Γερόλυμπου κατοίκου Αθηνών (Ιερά Οδός 309) ο οποίος παρουσιάστηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Παναγ. Γερασιμόπουλο.

Της εναγομένης Εταιρείας με την επωνυμία «ΘΥΜΙΟΣ ΠΕΡΣΙΔΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΕ» ιδιοκτήτρια του μηνιαίου περιοδικού «ΔΥΝΑΜΙΚΟ» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα η οποία εκπροσωπήθηκε από τον

πληρεξούσιο δικηγόρο της Ιωάννη Γαλενιανό.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 3/11/1994 αγωγή του που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 5154/94 που προσδιορίστηκε για τις 21-3-95 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και γράφθηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση αγωγή ο ενάγων ισχυρίζεται ότι με την δημοσίευση των αναφερομένων σ' αυτή (αγωγή) δημοσιευμάτων στο τεύχος Οκτωβρίου 1994 του μηνιαίου περιοδικού «ΔΥΝΑΜΙΚΟ», ιδιοκτησίας της εναγομένης εταιρίας, προσεβλήθη βαρύτατα η τιμή και υπόληψή του, διότι πρόκειται για δημοσιεύματα ψευδή και συκοφαντικά για την καθ' όλον προσωπικότητά του. Διώκεται δε με την αγωγή αυτή να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα, το ποσό των 15.000.000 δραχμών ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την ως άνω παράνομη συμπεριφορά των οργάνων της εναγομένης, με το νόμιμο τόκο από της επομένης της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση, να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταχωρίσει στο άνω περιοδικό της περίληψη της απόφασης αυτής, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί

ΛΗΜΜΑ
2ο φύλλο της υπ' αριθμόν 837/1996 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών)

η εναγομένη στα δικαστικά του έξοδα.

Με το περιεχόμενο αυτό η αγωγή, για το καταψηφιστικό αντικείμενο της οποίας έχει καταβληθεί το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες προσαυξήσεις υπέρ ΤΝ, ΤΑΧΔΙΚ και ΤΠΔΑ (βλ. το υπ' αριθ. 2914101/9-11-95 διπλότυπο εισπράξης της ΔΟΥ δικαστικών εισπράξεων και 232752/95 έντυπο του Τ.Ν.), παραδεκτώσ και αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον (άρθρο 16 παρ.2, 25 παρ.2 και 681 Δ ΚΠολΔ), φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον του κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των άρθρων 663 επ. ΚΠολΔ δικάζοντος Δικαστηρίου τούτου και πρέπει να ερευνηθεί η νομιμότης και η ουσιαστική βασιμότητα αυτής.

Από τον συνδυασμό των άρθρων μόνου του ν.1178/1981 και 681 Δ ΚΠολΔ ^{προβλεπεί} ιδιοκτήτης παντός εντύπου υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση για την παράνομη περιουσιακή ζημία καθώς και σε χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπαιτίως προξενήθηκαν με δημοσίευμα που θίγει την τιμή ή την υπόληψη παντός ατόμου, έστω και αν η κατά το άρθρο 914 ΑΚ υπαιτιότητα, η κατ' άρθρο 919 ΑΚ και η κατ' άρθρο 920 ΑΚ γνώση ή υπαίτιος άγνοια συντρέχει στο συντάκτη του δημοσιεύματος ή αν ούτος είναι άγνωστος, στον εκδότη ή τον διευθυντή συντάξεως του εντύπου. Με την Τρίτη παράγραφο εδαφ.α' του αυτού άρθρου ορίζεται ότι ο ιδιοκτήτης κάθε εφημερίδας ή περιοδικού υποχρεούται να ορίζει εκδότη και διευθυντή φυσικά πρόσωπα μη

Γ
ε

καλυπτόμενα από ασυλίας ή άλλου λόγου που αίρει το αξιόποινο ή παρακωλύει την ποινική τους δίωξη καθώς και ότι ποινική ευθύνη του ιδιοκτήτη υπάρχει μόνο αν συντρέχουν στο πρόσωπό του οι ιδιότητες του εκδότη ή διευθυντή ή δεν έχει ορίσει εκδότη. Κατά δε τις διατάξεις του άρθρου 681 Δ ΚΠολΔ. κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 666 παρ.1, 667, 670, 671 παρ.1 έως 3 και 672-676 δικάζονται από το καθ'ύλην αρμόδιο δικαστήριο οι πάσης φύσεως διαφορές που αφορούν σε αποζημίωση οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης που προκλήθηκε δια του τύπου ή με ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές, ως και οι συναφείς προς αυτές αξιώσεις προστασίας της προσωπικότητας των προσβληθέντων. Η παράγραφος 3 του άρθρου 681 Β εφαρμόζεται εν προκειμένω.

Με το άρθρο 14 παρ.1 και 2 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζονται ότι καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και δια του λόγου τους στοχασμούς του τηρώντας τους νόμους του Κράτους, καθώς και ότι ο τύπος είναι ελεύθερος, ενώ η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται. Με τη διάταξη αυτή καθιερώνεται και προστατεύεται η ελευθεροτυπία υπό την τυπική και ουσιαστική της μορφή, με την έννοια ειδικότερα ότι η δημοσιογραφία δεν ανάγεται μεν σε δημοσία λειτουργία, επιτελεί όμως κοινωνική αποστολή γιατί προσφέρει υπηρεσία σημαντική για το λαό. Υπό την ουσιαστική της άποψη, η ελευθεροτυπία κατοχυρώνεται, από την ευρύτητα που διατυπώνεται η ανωτέρω συνταγματική διάταξη με τρισκελές, τουλάχιστον περιεχόμενο, δηλαδή την έκφραση των στοχασμών, την πληροφορική (άλλως ειδησεογραφία), καθώς και

3ο άλλο της υπ' αριθμόν 837/1996 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών)

την άσκηση κριτικής και ελέγχου των δημοσίων κυρίως πραγμάτων και ειδικότερα των προσώπων που ασκούν δημόσιο λειτούργημα ή τελούν σε υπηρεσιακή σχέση με το δημόσιο και για ζητήματα σχετιζόμενα με το δημόσιο βίο τους. Από το άρθρο 25 παρ.3 του ανωτέρω Συντάγματος, που ορίζει ότι η καταχρηστική άσκηση δικαιώματος δεν επιτρέπεται προκύπτει ότι και το δικαίωμα της ελευθεροτυπίας υπόκειται σε περιορισμούς και ασκείται εντός των ορίων που χαράζουν οι νόμοι του κράτους, οι οποίοι επιδιώκουν, όχι την με οιονδήποτε τρόπο παρεμπόδιση της ελευθεροτυπίας καθ'εαυτής, αλλά την προστασία των άλλων πολιτών και του κοινωνικού συνόλου από την καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος της δια του τύπου ελευθέρως εκφράσεως γνώμης ή διαδόσεως πληροφοριών ή ασκήσεως κριτικής. Η υποβολή του δικαιώματος ελευθεροτυπίας στον ανωτέρω περιορισμό προκύπτει και από το άρθρο 10 της από 4-11-1950 διευνούς συμβάσεως της Ρώμης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που κυρώθηκε αρχικά με το ν.2329/1953 και ξανακυρώθηκε, μετά την καταγγελία της το 1969, με το νδ 53/1974 και έχει ισχύ συνταγματικής διατάξεως (άρθρο 28 παρ.1 ισχύοντος Συντάγματος), κατά τη Δευτέρα παράγραφο του οποίου η άσκηση του δικαιώματος της ελευθέρως εκφράσεως συνεπάγεται καθήκοντα και ευθύνες και δύναται να υπαχθεί σε περιορισμούς ή κυρώσεις που αποτελούν αναγκαία μέτρα σε δημοκρατική κοινωνία για την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια τάξη, την προστασία της

υπολήψεως και των δικαιωμάτων των τρίτων κλπ. Τα δυσδιάκριτα γενικώς όρια του δικαιώματος ελευθεροτυπίας από την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων το ημεδαπό δίκαιο προσδιορίζει ειδικότερα, σε σχέση με τις διατάξεις των άρθρων 361-365 ΠΚ για την προστασία της τιμής και υπολήψεως των τρίτων με τη διάταξη του άρθρου 367 του ΠΚ, με την οποία ορίζεται ότι δεν συνιστούν άδικη πράξη, μεταξύ άλλων και εκδηλώσεις προς εκτέλεση νομίμων καθηκόντων, προς άσκηση νομίμου εξουσίας ή χάριν διαφυλάξεως (προστασίας) δικαιώματος ή εξ άλλου δεδικοιολογημένου ενδιαφέροντος ή σε αναλόγους περιπτώσεις, εκτός αν αυτές συνιστούν συκοφαντική δυσφήμιση ή προκύπτει από το σύνολο των περιστάσεων ύπαρξη σκοπού εξυβρίσεως του θιγομένου. Με τη διάταξη αυτή σαφώς επιβεβαιώνεται το δικαίωμα των εφημερίδων και των προσώπων που συνδέονται άμεσα με τη λειτουργία τους για τη δημοσίευση ειδήσεων και την άσκηση ακόμη και οξείας κριτικής για τις πράξεις και γενικότερα τη συμπεριφορά φυσικών ή νομικών προσώπων ή ομάδων προσώπων που ενδιαφέρουν το κοινωνικό σύνολο, καθώς και ότι αυτό ασκείται νομίμως ακόμη και επί αντικειμενικώς ανακριβών και επιβλαβών για το λόγο αυτό δημοσιευμάτων, όταν ελλείπει η γνώση του ότι αυτά είναι ψευδή ή δεν κατευθύνονται ειδικώς στην προσβολή της τιμής του άλλου. Ο ειδικός αυτός σκοπός της συκοφαντικής ή εξυβριστικής συμπεριφοράς υπάρχει στον τρόπο εκδηλώσεώς της, όταν δηλαδή δεν ήταν πραγματικά αναγκαίος και το επιβεβλημένο *in concreto* μέτρο για να αποδοθεί όπως έπρεπε αντικειμενικά το περιεχόμενο της σκέψεως του πράττοντα για την προστασία του δικαιολογημένου ενδιαφέροντος, γι' αυτό και το

4 φύλλο της υπ' αριθμόν 837/1996 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών)

δικαστήριο της ουσίας πρέπει να προσδιορίζει ειδικά ποιές, αντί
εκείνων που χρησιμοποιήθηκαν, φράσεις και εκφράσεις ήταν
δυνατόν να χρησιμοποιηθούν χωρίς να θίγεται η τιμή και υπόληψη
του τρίτου για την εκδήλωση του δικαιολογημένου ενδιαφέροντος
του δράστου (ΕΑ 9975/1986 ΕλλΔνη 28 σελ.299).

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάσθηκαν
ενόρκως στο ακροατήριο (βλ. πρακτικά), τις ομολογίες των
διαδίκων, από τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι
διάδικοι και από την όλη εν γένει τη διαδικασία, αποδείχθηκαν
κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά
περιστατικά: Στο τεύχος του μηνός Οκτωβρίου 1994 του μηνιαίου
αθλητικού περιεχομένου περιοδικού «ΔΥΝΑΜΙΚΟ» του οποίου
ιδιοκτήτρια και εκμεταλλευόμενη αυτό οικονομικώς είναι η
εναγομένη δημοσιεύθηκαν τα ακόλουθα, συντάκτης των οποίων
είναι ο Θύμιος Περσίδης: α) Στη σελίδα 10 «Κανείς δεν είπε ούτε
σκέφθηκε ότι ο κύριος καταγγέλων για τα χαρακτηριστικά νταν
Κ.Γερόλυμπος (ενάγων) έδωσε για τέταρτο νταν κεκλεισμένων των
θυρών για να δώσει για προπονητής Β', καθώς και ότι πέρασε την
σχολή προπονητών με μπανταρισμένο πόδι από ατύχημα, πράγμα
όπως που σημαίνει τυπικά απουσίες από τα πρακτικά μαθήματα.
Επομένως πρέπει να του αφαιρεθούν και τα δύο διπλώματα και να
ξαναδώσει από την αρχή ...»

4.Ο Ζαχαρόπουλος ισχυρίζεται πως έχει 80 συλλόγους και 3.000
αθλητές. Αποτελεί λοιπόν μία καλή αγορά. 5. Ο Γερόλυμπος είναι

αποκλειστικός αντιπρόσωπος των φορμών καράτε ΚΑΜΙΚΑΖΕ. Γνωστό αυτό. Πουλάει σε όλους τους συλλόγους αλλά και στην Ομοσπονδία κατά παράβαση του 75/75 και κατά απόλυτη γνώση αυτού του γεγονότος από τους κ. Σανιώτη, Οικονομάκη, Παπαδημητρόπουλου αλλά και του εύθικτου Κραββαρίτη... 8. Ποιον ακριβώς ρόλο θα παίζει στα τελευταία ο Γερόλυμπος που είναι συνδεδετικός κρίκος όλων αυτών των ατόμων και των λειτουργιών: Ποιά συμμετοχή έχουν οι Σανιώτης, Οικονομάκης, Βερώνης, Μπουλούμπασης, Κοσμίδης και τα άλλα μέλη του Δ.Σ.;...». Ο ενάγων, ο οποίος μέχρι το 1989 ήταν πρωταθλητής Ελλάδος στο Καράτε, με σημαντικές επιτυχίες και στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα του 1986 και στους Μεσογειακούς Αγώνες του 1987, είναι σήμερα αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Καράτε (ΕΟΕΚ), αντιπρόεδρος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Καράτε, Πρόεδρος της Βαλκανικής Ομοσπονδίας Καράτε, επίσημος εξεταστής της ΕΟΕΚ και αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Χόκεϋ, ενώ διετέλεσε μέχρι το 1994 και διεθνής διαιτητής. Η ΕΟΕΚ, αναγνωρισμένη από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, με μέλη αθλητικά σωματεία, περίπου 160 απ'όλη τη χώρα, εισπράττει κρατική επιδότηση και διαχειρίζεται δημόσιο χρήμα (άρθρ.5 του καταστατικού), ενώ εκπροσωπεί τη χώρα μας σε διεθνείς αθλητικούς οργανισμούς. Έτσι, η άσκηση δημοσίου ελέγχου στις αποφάσεις, πράξεις και παραλείψεις της Ομοσπονδίας καθώς και των εκπροσώπων της, δεν είναι μόνο δικαίωμα αλλά και υποχρέωση των ασχολουμένων με το άθλημα και επιβάλλεται να γίνεται χάριν της προστασίας των συμφερόντων τόσο των αθλουμένων και των

φύλλο της υπ' αριθμόν 837/1996 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών)

συλλόγων όσο και των πολιτών της χώρας γενικότερα. Από την άλλη πλευρά η εναγομένη εταιρία εκδίδει το παρακάτω περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ», που τα δημοσιεύματά του αναφέρονται ως επί το πλείστον σε θέματα του καράτε και της Ελληνικής Ομοσπονδίας ερασιτεχνικού καράτε, ενώ ο Θύμιος Περσίδης κύριος μέτοχος και νόμιμος εκπρόσωπος της εναγομένης και συντάκτης των περισσοτέρων δημοσιευμάτων ως και των επίμαχων δημοσιευμάτων προέρχεται και αυτός από το χώρο του καράτε, αφού υπήρξε παλιός αθλητής του καράτε και κατά τα πρώτα έτη της ζωής της Ομοσπονδίας μέλος του Διοικητικού της Συμβουλίου (Πρόεδρος, Γενικός Γραμματέας), όμως στη συνέχεια λόγω αμετάκλητης καταδίκης του για εξύβριση και συκοφαντική δυσφήμιση μελών της Ομοσπονδίας του Body Building μέσω εντύπου, παραιτήθηκε από μέλος του Δ.Σ. και παρέμεινε επίτιμος Πρόεδρος αυτής. Είχε ορισθεί με αντίστοιχες αποφάσεις της Ομοσπονδίας υπεύθυνος τύπου και δημοσίων σχέσεων αυτής όπως και διευθυντής της σχολής προπονητών του Καράτε. Λόγω των ως άνω ιδιοτήτων του είναι πρόδηλο και άμεσο το ενδιαφέρον του συντάκτη των επίμαχων δημοσιευμάτων για το άθλημα και για τα τεκτενόμενα στην Ομοσπονδία. Περαιτέρω και σχετικά με αυτά καθεαυτά τα επίμαχα δημοσιεύματα του περιοδικού «ΔΥΝΑΜΙΚΟ», αποδεικνύονται τα εξής: Ο ενάγων, προκειμένου να συμμετάσχει στη Σχολή Προπονητών της ΕΟΕΚ που λειτούργησε από 26/10/92 έως 14/11/92 για τη λήψη πτυχίου

Προπονητή Β', για το οποίο (πτυχίο) ήταν απαραίτητη προϋπόθεση να έχει το 4ο ΝΤΑΝ, έδωσε για το σκοπό αυτό εξετάσεις στις 28/9/92, κεκλεισμένων όμως των θυρών (πράγμα που έγινε για πρώτη φορά) διότι ήταν τραυματισμένος, αφού είχε υποστεί διάστρεμμα Γ' βαθμού αριστεράς ποδοκνημικής και κάταγμα περόνης, γεγονός που σημαίνει ότι δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει στις πρακτικές ασκήσεις τις οποίες απλώς παρακολουθούσε. Παρόλα αυτά όμως πήρε το 4ο νταν και απέκτησε δικαίωμα συμμετοχής στη σχολή προπονητών, στην οποία φοίτησε, χωρίς όμως και πάλι να συμμετάσχει στα πρακτικά μαθήματα (ασκήσεις), λόγω του πιο πάνω τραυματισμού του, που τον ανάγκαζε να εξακολουθεί να έχει μπανταρισμένο το πόδι του. Τελικά ο ενάγων έλαβε το πτυχίο του προπονητή τον Φεβρουάριο 1993 μετά από επιτυχείς εξετάσεις χωρίς όμως να λάβει μέρος στα πρακτικά μαθήματα για 46 ώρες διδασκαλίας, όπως προβλέπεται από την υπ' αριθ. 33091/21-9-92 απόφαση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Δηλαδή το μόνο επιλήψιμο στην προκειμένη περίπτωση είναι το τυπικό μέρος της υπόθεσης της μη συμμετοχής του στα πρακτικά μαθήματα, γιατί από άποψη προσόντων ο ενάγων διέθετε τις θεωρητικές και πρακτικές γνώσεις ώστε και το 4ο νταν να λάβει και το πτυχίο β' προπονητή.

— Αναφορικά με το δεύτερο δημοσίευμα αποδεικνύεται ότι τις φόρμες ΚΑΜΙΚΑΖΕ για τους αθλητές του καράτε τις εισάγει στην Ελλάδα η εταιρία με την επωνυμία «Α και Γ. Γερόλυμπος ΑΕ» της οποίας ο ενάγων είναι μέτοχος με ποσοστό 25% και από την οποία οι διάφορες επιχειρήσεις λιανικής πώλησης προμηθεύουν τους ενδιαφερομένους (συλλόγους κλπ.) και την Ελληνική Ομοσπονδία

6ο φύλλο της υπ' αριθμόν 837/1996 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών)

Ερασιτεχνικού Καράτε. Και είναι βέβαια αληθές ότι καμία σύμβαση δεν έχει συνάψει ο ενάγων με την Ομοσπονδία σχετικά με τις φόρμες KAMIKAZE και δεν έχει παραβιάσει τη διάταξη του άρθρου 10 παρ.1 του ν.75/75 που απαγορεύει τη σύναψη συμβάσεων μεταξύ μελών της διοίκησης της Ομοσπονδίας και της ίδιας, πλην όμως από μόνη της αυτή καθεαυτή η ιδιότητά του ως μετόχου της εταιρίας που εισάγει και εμπορεύεται τις φόρμες αυτές με σκοπό το κέρδος ευλόγως παρέχει τη δυνατότητα για κριτική και σχόλια στους ασχολούμενους με το άθλημα του καράτε με οποιαδήποτε ιδιότητα. Ενόψει των παραπάνω προκύπτει ότι πράγματι με τα επίμαχα δημοσιεύματα γίνεται οξεία κριτική στον ενάγοντα από το περιοδικό και το συντάκτη του, η οποία όμως πηγάζει από το δικαιολογημένο ενδιαφέρον του περιοδικού για τα θέματα του καράτε ως αθλήματος και του ίδιου του συντάκτη που ήταν από τους πρωτεργάτες του αθλήματος και δεν έγινε για να θίξει το κύρος, την αξιοπρέπεια και την υπόληψη του ενάγοντος, αλλά για να προβληματίσει τους διοικούντες την Ομοσπονδία ώστε οι ενέργειες και αποφάσεις τους να είναι σύμφωνες με το νόμο και το καταστατικό της Ομοσπονδίας και να προστατεύσει την προς τα έξω εικόνα της τελευταίας, η οποία προφανώς θίγεται από παρόμοια με τα αποδειχθέντα παραπάνω περιστατικά. Μετά από αυτά η ασκηθείσα με τα επίμαχα δημοσιεύματα του περιοδικού «ΔΥΝΑΜΙΚΟ», που εκδίδει η εναγομένη εταιρία,

κριτική καλύπτεται από τα τασσόμενα από το Σύνταγμα και το άρθρο 367 Π.Κ. όρια, προέβη δε σ'αυτά από δικαιολογημένο ενδιαφέρον και όχι με σκοπό να θίξει τη τιμή και υπόληψη του ενάγοντος. Κατόπιν αυτών, η κρινόμενη αγωγή, η οποία είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προπαρατεθείσες διατάξεις και σ'αυτές των άρθρων 346, 914, 932 ΑΚ σε συνδυασμό με τα άρθρα 362-363 Π.Κ. 907, 908 και 176 ΚΠολΔ, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη κατ'ουσίαν, ωστόσο να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων, λόγω εύλογης αμφιβολίας του ενάγοντος ως προς την έκβαση της δίκης (άρθρ.179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ'αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την αγωγή. Και

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 29 Μαρτίου 1996.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για
τη νόμιμη σήμανση και
έκδοσή του κατά τη σειρά
της παρογγελίας.
Αθήνα
Ο Γραμματέας

Εην κερρέουα υπογράφει μόνο ο Πρόεδρος
διότι — Γραμματέας έχει κάλυμα.

10 ΦΕΒ. 1997

Η Δακτυλογράφος: Κων/να Αθανασοπούλου

Σωτήρης Κωτσόβλης